

men fra 1993, som efter vores opfattelse helt urimeligt gav skattelettelser til de bedst stillede.

Jeg selv og andre, som tjener ganske godt, fik store skattelettelser, mens lavindkomsterne fik små skattelettelser – så små, at de takket være grønne afgifter og ikke mindst nødvendigheden af at sætte kommuneskatten op i virkeligheden fik et negativt resultat ud af 1993-skattereformen, og det er det, vi prøver at råde bod på. Vi vil ikke påstå, at vi nu har omfordelt på en sådan måde, at de dårligst stillede får en hel masse penge, for det gør de ikke; men de får flere penge, end de har fået tidligere, så de får mulighed for et lidt større forbrug.

De, der bliver ramt, fordi vi griber ind over for det overforbrug, samfundet har, er dem, der har råd til det. Det er folk som hr. Brixtofte og mig, som tjener ganske godt. Vi får heldigvis endelig en skattestigning, fordi vi har råd til det. Det er det, der ligger i pinsepakken, og det er det, der har været vores mål.

Vi, der har bolig og har nogle begunstigelser takket være rentefradraget, får en lidt mindre begunstigelse; men det er en forholdsvis lille reduktion, og den er mindre end det, hr. Brixtofte var med til at lave i 1986 og 1987 med kartoffelkuren, så derfor skal man ikke fremstille det som om, at nu går hele verden under. Effekten bliver også mindre, fordi vi gør det i en tid, hvor økonomien har det bedre og der er plads til det.

Alt i alt vil det sige, at med det, der er lavet nu, og med de ændringer, der kommer senere, gives der i højere grad lettelser til lavindkomsterne, og det hele bliver lidt mere grønt. Vi vil gerne have haft noget mere, men vi har dog fået mere med i forhold til det oprindelige udspil; bl.a. har vi fået medtaget diesel – vi synes, det var helt forkert, det ikke var med – og der kom også noget til den kollektive trafik. Ikke meget, men lidt er bedre end ingenting. Det har vi fået ud af at deltage i arbejdet, og jeg er glad for, at vi gjorde det – både fordi det er godt i sig selv, men også fordi alternativet var blevet så slemt, hvis hr. Brixtofte og hr. Flemming Hansen havde fået deres ønsker opfyldt.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er jo ikke så meget positivt, man kan sige fra Dansk Folkepartis side under en debat som denne, og der er jo dem, der siger, at man kun skal sige noget, hvis man har noget positivt at sige, så det kunne jo være, jeg bare skulle sætte

mig ned igen. Men så let skal regeringen nu ikke slippe.

Jeg har selvfølgelig prøvet at kigge denne aftale igennem for at se, om jeg alligevel ikke kunne finde noget positivt at sige. Jeg har gransket aftalen og selvfølgelig fundet den ene ting, som også mange uden for huset her har iagttaget, nemlig at med denne aftale har Nyrupregeringen føjet endnu en forlig til rækken af de forlig, der er indgået med den yderste venstrefløj, altså med sit parlamentariske grundlag. Det er jo sådan, at det snarere er reglen end undtagelsen, at regeringen indgår forlig med den øvrige venstrefløj frem for med Venstre og De Konservative, som der ellers har været forhandlinger med.

Det interessante ved det er alene det faktum, som måske kan blive positivt på et senere tidspunkt, at det bliver kutyme og i orden at lave politik med sit parlamentariske grundlag. Det synes vi faktisk ikke er negativt i sig selv, men vi synes, det er negativt, som det udmønter sig i øjeblikket med de forlig, den nuværende regering laver med sit parlamentariske grundlag. Men det er klart, at det kan give muligheder i fremtiden og kan give nogle perspektiver for årene fremover, også selv om vi sandsynligvis må vente i hvert fald 3 år på det folketingsvalg, som kan skaffe os en ny regering.

Til den tid, hvor vi forhåbentlig har fået en anden regering, vil vi selvfølgelig bruge alle de forlig, den nuværende regering laver med den øvrige venstrefløj, til at understrege, at det nu er legitimt at bruge sit parlamentariske grundlag til det praktiske politiske arbejde, og derfor håber vi også, at vi på et senere tidspunkt vil blive inddraget i forhandlinger, også om en pakke som denne her. Dansk Folkeparti har jo ikke været inviteret til ét eneste møde, hvor vi har kunnet lufte vore synspunkter, og det vil sige, at vi alene har haft førstebehandlingen og nu andenbehandlingen, hvor vi kunne gøre rede for vore synspunkter vedrørende aftalen. Derfor sagde jeg også allerede ved førstebehandlingen, at det siger sig selv, at når vi ser noget, der som udgangspunkt ikke er spiseligt for Dansk Folkeparti, og når vi overhovedet ikke har haft indflydelse på nogen af tingene i pakken, ender vi selvfølgelig med at stemme nej.

Men det er ikke en situation, Dansk Folkeparti har ønsket at bringe sig i. Det er en situation, vi er blevet bragt i. Vi har haft det ønske – og det sagde jeg klart og tydeligt ved førstebe-